

Βιολογική Ψυχιατρική & Νευρολογία

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΝΗΜΕΡΩΤΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΟΜΟΣ V • ΤΕΥΧΟΣ 2
ΑΠΡΙΛΙΟΣ - ΜΑΪΟΣ - ΙΟΥΝΙΟΣ 2009

ΙΔΙΟΚΤΗΤΗΣ

ΕΚΔΟΣΕΙΣ ΚΑΥΚΑΣ ΜΕΣΟΓΕΙΩΝ 215, ΑΘΗΝΑ 115 25
 ΤΗΛ.: 210 67.77.590 - FAX: 210 67.56.352
ΚΑΥΚΑΣ PUBLICATIONS kafkas@otenet.gr - www.kafkas-publications.com

Εκδότης - Δ/ντής Σύνταξης: Ηλίας Καυκάς, Δερματολόγος

ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ & ΔΗΜΟΣΙΕΣ ΣΧΕΣΕΙΣ ΜΑΡΙΑΝΝΑ ΔΕΛΗΠΙΑΝΝΑΚΗ
 ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΟΥ ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΝΑΤΑΣΣΑ ΠΑΠΑΘΑΝΑΣΙΟΥ
 ΔΙΑΦΗΜΙΣΤΙΚΟ ΤΜΗΜΑ ΜΑΡΙΑ ΜΗΤΤΑ, ΑΝΑΣΤΑΣΙΟΣ ΣΕΝΤΡΗΣ,
 ΕΛΕΝΑ ΛΑΓΑΝΑ, ΚΛΑΙΛΙΑ ΡΟΚΑ
 ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΣΥΝΤΑΞΗΣ ΑΡΗΣ ΜΠΕΡΖΟΒΙΤΣ
 ΣΥΝΤΟΝΙΣΜΟΣ ΥΛΗΣ ΒΑΣΩ ΧΑΛΙΩΤΗ
 ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑΤΙΣΜΟΥ & ΠΑΡΑΓΩΓΗΣ ΝΙΚΟΣ ΤΖΟΥΡΜΕΤΗΣ
 ΥΠΕΥΘΥΝΟΣ ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΟΥ Τ. ΑΝΤΩΝΟΠΟΥΛΟΣ
 «ΗΛΙΑΝΘΟΣ», τηλ.: 210 2388556

Συντακτική Επιτροπή

ΠΡΟΕΔΡΟΣ

Παύλος Σακκάς

Νευρολόγος - Ψυχίατρος
 Αναπλ. Καθηγητής Παν/μίου Αθηνών

ΜΕΛΗ

Ιωάννης Διακογιάννης

Ψυχίατρος
 Επίκ. Καθηγητής Αριστοτέλειου Παν/μίου Θεσ/νίκης

Ιωάννα Δ. Μπεργιαννάκη

Ψυχίατρος
 Αναπλ. Καθηγήτρια Παν/μίου Αθηνών

Αλέξανδρος Μπότσας

Ψυχίατρος
 Αθήνα

Ιωάννης Νηματούδης

Ψυχίατρος
 Αν. Καθηγητής Αριστοτέλειου Παν/μίου Θεσ/νίκης

Αντώνης Πολίτης

Ψυχίατρος
 Επίκ. Καθηγητής Παν/μίου Αθηνών

Αντώνης Ρόμπος

Νευρολόγος
 Επίκ. Καθηγητής Παν/μίου Αθηνών

Κων/νος Σπέγγος

Νευρολόγος
 Επίκ. Καθηγητής Παν/μίου Αθηνών

Ηλίας Τζαβέλλης

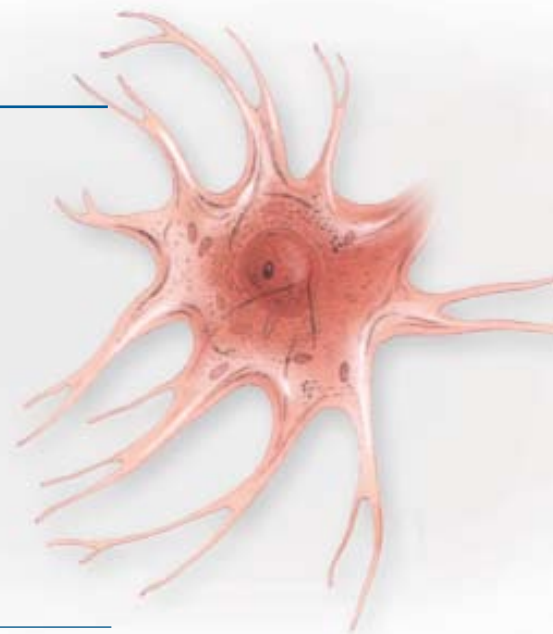
Ψυχίατρος
 Επιστ. Συνεργάτης Παν/μίου Αθηνών

Μαρία Τζανακάκη

Ψυχίατρος
 Διευθύντρια Ψυχιατρικής Κλινικής Γ.Ν. Χαλίων

ΑΠΟΣΤΟΛΗ ΥΛΗΣ

Είναι ευπρόσδεκτο κάθε σχόλιο και συνεργασία συναδέλφου. Ο συγγραφέας είναι υπεύθυνος για το περιεχόμενο της εργασίας του, καθώς και για την εγκυρότητα και τα δικαιώματα των χρησιμοποιούμενων πηγών. Η Συντακτική Επιτροπή διατηρεί το δικαίωμα να επιφέρει κάθε αλλαγή που κρίνει αναγκαία για την καλύτερη παρουσίαση της ύλης, χωρίς να αλλοιώνεται η έννοια του κειμένου. Οι εργασίες μπορούν να αποσταλούν στη διεύθυνση του περιοδικού ή στην ηλεκτρονική διεύθυνση του κ. Π. Σακκά: psakkas@cc.uoa.gr

Σημείωμα Σύνταξης

Η οικονομική κρίση και κατάθλιψη

Η οικονομική κρίση άρχισε δειλά να κτυπά την πόρτα και της χώρας μας. Ήδη τα πρώτα θύματα της οικονομικής ύφεσης έφθασαν στα ιατρεία μας. Πρόκειται για επαγγελματίες, οι οποίοι βρίσκονται στην πέμπτη ή έκτη δεκαετία της ζωής τους και έχουν έρθει αντιμέτωποι με σοβαρά προβλήματα στη δουλειά τους.

Είτε είναι εργαζόμενοι σε τραπεζικά ή χρηματιστηριακά ιδρύματα και απολύθηκαν, με αποτέλεσμα να είναι πλέον εξαιρετικά δύσκολο να βρουν νέα εργασία. Είτε διευθύνουν προσωπικές επιχειρήσεις, οι οποίες αντιμετωπίζουν το φάσμα του κλεισίματος.

Είναι σε μια ηλικία που αφ' ενός δεν μπορούν να αλληλόξουν επαγγελματική κατεύθυνση και αφ' ετέρου είναι πολύ μεγάλοι για να ξεκινήσουν κάτι νέο στον τομέα τους. Πρόκειται για εργαζόμενους με ανοδική πορεία μέχρι σήμερα. Επιτυχημένους και εν πολλοίς καταξιωμένους επιχειρηματίες ή στελέχη επιχειρήσεων, οι οποίες λόγω της παγκόσμιας οικονομικής κρίσης πλήττονται.

Οι περισσότεροι δεν αισθάνονται ότι έφταιξαν προσωπικά. Βέβαια δε λείπουν και αυτοί που στα πλαίσια της κατάθλιψης, αρχίζουν να πιστεύουν ότι οι ληθεμένες επιλογές τους, σε καριέρα ή σε κάποια επιχειρηματικά σχέδια, τους έφεραν σήμερα σε αυτή την κατάσταση. Η αυτομομφή αυτή είναι που τους εμποδίζει και από την αναζήτηση ψυχιατρικής βοήθειας.

Η αντιμετώπιση της νόσου τους, νομίζω ότι πρέπει να επικεντρωθεί στο αυτομομφικό αυτό στοιχείο. Πλην των αντικαταθλιπτικών, ο ψυχίατρος οφείλει να ανατρέψει την πεποίθηση αυτή του ασθενούς. Οφείλει να δώσει μια ευρύτερη παγκόσμια διάσταση, στην προσωπική συμφορά και να την αποσυνδέσει από τις προηγηθείσες προσωπικές επιχειρηματικές επιλογές.

Επίσης μεγάλη δουλειά πρέπει να γίνει και με την οικογένεια, η οποία συχνά δε γνωρίζει το μέγεθος του οικονομικού προβλήματος, με αποτέλεσμα να συνεχίζει να έχει οικονομικές απαιτήσεις από τον ασθενή και να κάνει σχέδια για ταξίδια, διακοπές, ή σπουδές. Όπως είναι αυτονόητο αυτό επιβαρύνει την ψυχική κατάσταση του ασθενούς και αυξάνει τα αισθήματα αναξιοσύνης. Πιστεύει ότι πρόδωσε την οικογένειά του και τις φιλοδοξίες της. Πολλές φορές στο πλαίσιο της αυτομομφής του και επειδή αισθάνεται ένοχος, ο ασθενής κρατά σε προστατευτική άγνοια το οικογενειακό του περιβάλλον. Προκειμένου μάλιστα να μην αποκαλυφθεί η δεινή οικονομική κατάσταση, προβαίνει σε δανεισμούς, ακόμα και με επαχθείς όρους, γεγονός που μεγαλώνει τα οικονομικά αδιέξοδα.

Ο ρόλος του ψυχιάτρου είναι πολύπλευρος, όπως πάντα οφείλει να είναι. Αφ' ενός ενισχύει βιολογικά τον ασθενή, αφ' ετέρου τον απεμπλέκει από δυσλειτουργικές καταστάσεις, τόσο με την οικογένειά του, όσο και με το εργασιακό και ευρύτερο κοινωνικό περιβάλλον. Και για να το πετύχει αυτό ο Ψυχίατρος πρέπει να είναι γνώστης της τρέχουσας κοινωνικής πραγματικότητας και να χρησιμοποιεί την «ενσυναίσθηση» στον ύψιστο βαθμό. Και τέλος να πιστεύει και ο ίδιος στις καλύτερες ημέρες που θα έρθουν.

Παύλος Σακκάς
 psakkas@cc.uoa.gr